

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. Som ærede Medlemmer vil erindre, blev der i dette høje Ting i forrige Rigsdagssamling fremsat et Lovforslag indeholdende Ændringer i den bestaaende Margarine Lovgivning. Dette Lovforslag naaede ikke at blive færdigbehandlet, idet det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Sagen, ønskede forskellige Oplysninger, som Ministeriet i den siden da forløbne Tid har søgt at tilvejebringe. Jeg fremsætter da nu paa ny Lovforslaget. Men idet jeg fremsætter det i ganske samme Skikkelse som den, hvori det blev fremsat i forrige Samling, skal jeg her ved dets Fremlæggelse indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger.

Den Bestemmelse, som hidtil har givet Anledning til Overvejelse og Drøftelse, og som formentlig ogsaa vil komme til at gøre det under de kommende Forhandlinger, er jo Bestemmelsen om Farveforbudets Ophævelse. Det er ogsaa netop i den Anledning, at man fra det nedsatte Udvalg har ønsket Oplysninger, og de Oplysninger, som Landbrugsministeriet har kunnet indhente, findes nu som Bilag til Lovforslagets trykte Bemærkninger. Det viser sig ifølge de af Ministeriet direkte indhentede Oplysninger, at i Kanada, i New-Zealand og Australien er man heller ikke ukendt med Farveforbud, men der er den Ejendommelighed ved de nævnte Landes Produktion af Smør og Margarine, at Margarine praktisk talt ikke spiller nogen Rolle i disse oversøiske Lande. I Kanada kan man godt sige, at Margarine slet ikke bruges, og Produktionen af Margarine er baade i Australien og paa New-Zealand meget ringe, saa at Spørgsmaalet om Farvning dér har meget lille Interesse. Det, der i saa Henseende forekommer mig at være af størst Interesse, er, hvorledes Forholdet stiller sig i Europa. Dér er det da, som jeg tidligere har oplyst, saaledes, at England, som jo er vor Hovedaftager af Smør, slet ikke kender til saadanne Bestemmelser, idet baade Produktion, Indførsel af og Handel med farvet Margarine er tilladt. Dette gælder ogsaa de øvrige Lande i Europa, hvor vi søger Afsætning for vort Smør, og det gælder endvidere de europæiske Lande, der optræder som vore Konkurrenter paa Smørmarkedet. Jeg ønsker

i denne Forbindelse særlig at fremhæve et Land som Holland, hvis Produktionsforhold i meget ligner Forholdene her i Landet. Hollands Margarine Lovgivning i Forbindelse med Smørekporten blev jo netop draget frem under Forhandlingerne her i det høje Ting i forrige Rigsdagssamling. Det er ogsaa ganske rigtigt, at den hollandske Smørekport paa et givet Tidspunkt blev i høj Grad svækket og led Skade ved en mangelfuld Margarine Lovgivning. Men den Mangel, som den Gang fandtes i den hollandske Margarine Lovgivning, var den, at der ikke bestod noget som helst Forbud mod Indblanding af Margarine i Smørret, og det var først, da man ad privat Vej, fra private Eksportørers og Mejeriers Side, skabte Kontrol med, at der overhovedt ikke kunde finde Indblanding Sted af Margarine i det Smør, der eksporteredes — Bestræbelser, som støttedes af den hollandske Stat, og som senere blev lovfæstet —, det var først da, at den hollandske Smørekport igen vandt frem, og det hollandske Smør kom til at indtage en Plads paa Verdensmarkedet, navnlig paa det engelske Marked, som kan sidestilles med den, det danske Smør indtager. Jeg skal anføre, at man fra Holland, skønt man altsaa dér aldrig har kendt Farvebestemmelsen og ikke har den i Øjeblikket, har en saa betydelig Eksport af Smør, at den i 1913 udgjorde 37 Mill. kg, og at Eksporten er steget til i 1920 at udgøre 57 Mill. kg. Jeg skal hertil føje den Oplysning, at samtidig har der fra Holland i 1913 været en Eksport af 71 Mill. kg Margarine, en Eksport, der indtil 1920 er steget til 100 Mill. kg. Dette betyder, som ærede Medlemmer vil forstaa, at man foruden den betydelige Smørekport, der i Øjeblikket foregaar fra Holland, og som ikke er saa stor som den danske, har en Eksport af Margarine, der i Kvantitet kan maale sig med den danske Smørekport, selv om naturligvis Værdien deraf ikke er saa betydelig.

Jeg fremhæver dette, fordi vi her i Landet har en Margarineindustri, der har vist sig fuldt ud konkurrencedygtig, den har blot ikke kunnet tage Konkurrencen op ude paa Eksportmarkederne af den simple Grund, at vi ved Farvebestemmelsen har hindret den i at gøre det; men den har kunnet tage Konkurrencen op paa Hjemmemarkedet, saa at Udlandets Margarine ikke har kunnet trænge ind i nævneværdig Grad. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig vedblivende, at vi skylder en saadan Industri det Hensyn, at den faar Lov til ogsaa at vise sin Konkurrenceevne i Udlandet, faar Lov